

PORTRÉ EGY ASSZONYRÓL : TERI MOLNÁR

Irta Horváth Boros Márta

Ennek a rovatnak a beindításával a Hírek szerkesztői és a Szövetség vezetői közösségépítést kívánnak elérni. Már hetek óta gondolkodtatott, hogy ki legyen az első interjúm alanya. Valaki olyat szerettem volna kiválasztani, aki a Szövetség életében, esetleg annak születésé óta, résztvett, de akit a jelenlegi, fiatalabb generáció kevésbé ismer. Hosszas latolgatás után a választásom Molnár Terire esett. Remélem, hogy olvasóink úgy, mint én, rendkívüli és érdekes személynek fogják itélni.

Motto: " Egy varázslatos kötődés fűz bennünket a hazánkhoz, amit a szív nem tud elszakítani, bár vándorlásunk messzire vezethet."

(Eliza Cook , brit író és költő)

A kovácsoltvas kaputól egy kanyargós, fákkal övezett úton érkeztem meg a 4 autót befogadó garázs elé. Teri kijött üdvözölni, és egy pohár hűsítő itallal kínált meg. Csodálatra méltó kertje láttán megkértem, hogy körülnézhetnék-e. Fényképezőgéppel a kezemben körbejártam a 2és1/2 acre (közel fél hektár), botanikus kertre emlékeztető kertet, ahol harmonikus szépséget és a szerető kéz végtelen munkájának az eredményét láttam. Később Teri is körbevezetett, és felhívta figyelmemet a régi indián ösvényre és egyéb legendás érdekességekre. Kis sétánk után a napos terrazon ültünk le, nagy cserépyi muskátlik, magyar zöldpaprikák és paradicsomok között, és Teri egy ritka bepillantást adott olvasóinknak az életútjába.

Sok éve már annak, hogy megismertem Molnár Terit, illetve Terikét, ahogy baráti köre ismeri. Férjével, Molnár Sanyival együtt ők is a HAAW Alapító Tagjai voltak 1982-ben. Mint mondta, ő egy "nagyon fiatal 71 éves, és a kor olyan, mint a jó bor, az évek csak jobbá teszik!"

Hét gyerek közül mint legfiatalabb, Teri az auszriai határ melletti kis faluban, Rábacsanakon született. Szülei szorgos, keményen dolgozó emberek voltak, egy szép gyümölcsös gazdái, mindaddig, míg a kommunisták el nem vették azt a hét gyermekes családtól. Teri 14 éves volt, mikor a faluból idősebb nővére családjához, Budapestre költözött, és ott beiratkozott a Fővárosi Elektromos Művek villanyszerelő ipari iskolájába. "Az volt az álmom, hogy a győri Közgazdasági Egyetemen tanulhassak tovább, de a szüleim nem tudták azt megfizetni".

Igy volt ez megírva, ugyanis Teri az ipariskolában ismerte meg jövőbeli férjét, a fiatal, szőke, jóképű vendégoktatót, Molnár Sanyit. Teri mindössze 16 éves volt, de mint mondta, "Nem, nem estem bele mint egy csitri iskolásleány. Később együtt dolgoztunk (én mint villanyszerelő még poznákra is másztam), és megismertem jó tulajdonságait,

intelligenciáját". Hat hónapos házasok voltak, mikor az 1956-os Forradalom kitört Magyarországon. A jövő reménytelennek tűnt nekik a Fővárosi Elektromos Műveknél, ahol mindketten dolgoztak. Az oroszok szemük láttára lőttek be bérházakba és kórházakba. Minden nap bizonytalanságban telt, nem tudva, hogy viszontlátják-e majd egymást a munkanap végén. Teri és Sanyi ezért döntött a nyugatra való disszidálás mellett.

Az éjszaka sötétjében, aknamezőn keresztül szöktek át a határon, és sikeresen átjutottak a vasfüggöny mögül Ausztriába, ahonnan 1956 dec. 28.-án Seattleba érkeztek. A Seattle Catholic Archdiocese (érsekség) sponsorálta őket. Thomas Connolly volt az érsek, emlékszik vissza Terike. "Mi voltunk a magyar menekültek közül egyedül, akik nem csókoltuk meg az érsek úr gyűrűjét. Azt hiszem, hogy emlékezetes benyomást tettünk ezzel az érsekben." Teri és Sanyi ugyanis baráti levelezőkapcsolatban maradt az érsekkel a haláláig. A Méltóságos Úr meglepéssel kísérte a Molnárék sikeres asszimilációját új hazájukba.

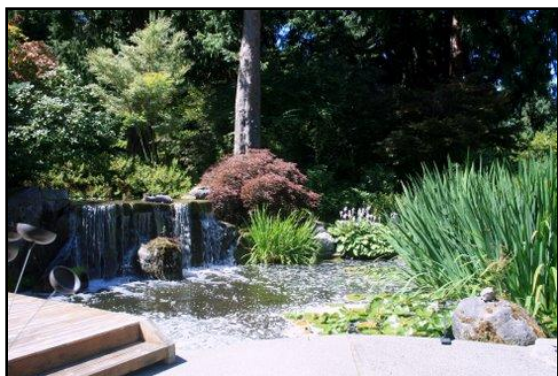
Teri és Sanyi időt nem veszítve, hamarosan beiratkozott a Capitol Hill-i Edison Technical School-ba angolt tanulni. Megértették, hogy minél előbb el kell sajátítaniuk az angol nyelvet ahhoz, hogy jobb állást kaphassanak, továbbá kötelességüknek vélték új hazájuk nyelvét megtanulni. Alex néhány nappal megérkezésük után már kapott munkát a SquareD Electric vállalatnál, de női villanyszerelők nem léteztek azokban a napokban Amerikában, így Terinek többféle állása volt kezdetben, többek között mosodai mosás és vendéglői mosogatás, míg a Swedish Hospital-ban előléptették szolgálati liftkezelővé. "Huha, nagyon gyorsan meg kellett tanulnom, hogy mi van fent és mi van lent" emlékezik vissza Teri jó humorral.

Sanyi 25 hónapos amerikai katonai szolgálat után Seattleba visszatérve a Todd's Shipyard-nál (hajógyár) kapott alkalmazást az elkövetkező 15 évre. A gyár az országon belül és külföldi országokba küldte Sanyit elektromos problémák javítására olajszállítókon, teherszállító hajókon, utasszállítókon és US Tengerészeti hajókon. Teri közben beiratkozott a Metropolitan Business College-ba, hogy továbbképezze magát. "Érettségi után sok nagyszerű ajtó nyílt meg előttem." mondta Teri. "Attól kezdve én válogattam a munkahelyek közül, és én voltam a parancsnok".

1974 februárjában Alex önállósította magát, megkezdte saját üzleti vállalkozását, ugyanúgy javítva az elektromos problémákat a hajókon, mint a Todd's-nál, de felszámolva a hajógyár közvetítő szerepét. Ez a vállalkozás idővel szoros együttműködéssé vált férj és feleség között. "Az üzlet egy kicsit lassan indult be, de 1976-ban már fel kellett mondanom a Smith és Green Vendéglő és Szállodai Felszerelések vállalatának, ahol mint könyvelő és hivatali manager dolgoztam. Alex-nak szüksége volt rám, és azóta is együtt dolgozunk!" emlékszik vissza Teri. Molnár Service Co., Inc egy nagyon sikeres vállalkozássá fejlődött., Teri és Sanyi kiegyensúlyozta és kiegészítette egymás adottságait. A siker a Sanyi kiváló technikai tudásának és Teri üzleti képzettségének és tehetségének köszönhető. Teri villanyszerelői képzettsége is értékesnek bizonyult: a hajók javításához szükséges részeket, anyagokat az ország minden részéből beszerezte, és express légipostával küldte a Sanyinak a világ bármelyik kikötőjébe. Ezen kívül Teri megtanulta a fémre készített fényképek szakmáját (ami magában is egy jövedelmező üzletté fejlődött), nevelte a fiúkat, a John-t, és fenntartotta az otthonukat.

Fordulópont következett be a Molnárék életében, amikor 1985-ben megvették jelenlegi otthonukat a közel fél hektár kerttel és az Edmonds városka öblére nyíló kilátással. A kert szó szerint és átvitt értelemben is virágba borult a Teri és a Sanyi gondozásában. "Mindíg érdekelt a kertészkedés, azzal nőtem fel, és mindig volt kertünk, csak kisebb méretben." jegyezte meg Teri. A birtok szép volt, mikor megvették, de Teri és Sanyi az évek során átrendezte és tovább szépítette azt, többek között egy nagyméretű vizesést, halasmedencéket, Japán júvorfakertet, Alpesi kertet és természetesen gyümölcsöst is kialakítottak a kerten belül. Rendkívüli, hogy Teri egyedül csinálja a kertészeti feladatokat, "Alex nem hajlandó gyomlálni, de nagyon tehetséges az építeni valókkal, és szívesen is teszi azt". Mint annak idején a fiatal leánynak a szülői kert, ugyanúgy ez a jelenlegi kert is rendkívüli jelentőséggel bír Teri életében. Saját szavaival "Egészségemet, boldogságomat, életem békességét, harmóniáját, energiámat és sok sok mozgáslehetőséget jelent nekem ez a kert."

Tévesen azt feltételeztem, hogy Teri élete sokszor magányos lehetett, mikor Sanyi heteken keresztül távol volt üzleti okokból, de Teri megcáfolt, mondván, hogy nem volt ideje magányosságra. Mindíg talált tennivalót, ma is tagja az American Business Women-nek és aktívan résztvevő a szakmabeli szervezet, a Society of Port Engineers

jótékony célú munkájában is, ahol mai napig is tagok. Férjével együtt a WMASZ -t is támogatták adományokkal, valamint Teri szép és különleges féltre készített fotóival, amiket Teri a saját sötétkamrájában készített. Különleges fémmel készített fotói több ezer dollárért keltek el a Port Engineer árveréseken, és a mi tomboláinkon is mindig közkedvelt tárgyak voltak.

Most, hogy nyugdíjba vonult a vállalkozásukból, Teri hosszú napokat áldozhat szeretett kertjüknek. Sanyival együtt örömet lelnek kis unokáikban is, a két éves Karcsiban és bájos kis hugában, a Haydenben. Kedves menyük is van és a fiuk, a John is befutott a saját vállalkozásával. Mindennek ellenére Rábacsanak és lelki öröksége soha nincs messze a Teri szívéből. " Nagyon elégedett vagyok azzal, ahogy a sorsunk alakult, de minden nap emlékezünk rá, hogy honnan jöttünk." Ennek a lelki örökségnek egy része a természet szeretete. Teri gyengédséggel emlékszik vissza édesapjára, amint egy nagy diófa alatt a gyümölcsösben üldögélt "és ott pihent meg, ott merengett és ott beszélgetett a jó Istennel." Majd hozzáfűzte, "Én is mélyen vallásos személy vagyok, habár csak ritkán járok templomba, de ugyanúgy mint az édesapám, a kertünkben érzem magamat a legközelebb a jó Istenhez. Ez a kert az Isten teremtménye, én csak a kertész vagyok benne." Még meggyőződéssel hozzátette, "És többszörösen meg vagyunk áldva."

Befejező gondolatok

Rendkívüli elhivatottság és szenvedély szükséges ahhoz, hogy maradandó emléket és örökséget hagyhassunk magunk után. Festők festenek, írók írnak, Bill Gates computer birodalmat épített fel egy célra törve. Teri Molnár alkotó palettája a kertje. Maga köré

varázsolta és teremti fiatalsága világát, azt az emléket, amit szülőföldjéről, falujából hozott magával. Mint a brit költő és író, Eliza Cook írta, "Egy varázslatos kötődés fűz bennünket a szülőhazánkhoz, amit a szív nem tud elszakítani, bár a vándorlásunk messzire vezethet."

Köszönöm Molnár Terinek, hogy a Hírek olvasóinak bepillantást adott az életútjába. Lenyűgöző, tehetséges, többnyire autodidakta tagja a közösségünknek, akit büszkén sorolhatunk a sajtóink közé.